

Пад сиријског деспота Башара ал Асада изгледа да је само питање времена, пише **Берлинер моргенпост**

, указујући да сиријски побуњеници контролишу важне улице и граничне прелазе, као и да су поједини градови потпуно у њиховим рукама. Лист међутим оцењује да ратне слике које редовно долазе из упоришта побуњеника не би требало да збуњују: „Асад је војно још увек веома јак. Наспрам неколико хиљада герилских бораца стоји 300.000 војника. Асадова диктатура је рањена, али још увек није сломљена. Територије које побуњеници заузму, режимске снаге поново крваво освоје. Тако би могло још дуго да се настави.“

Берлински лист пише да се у Вашингтону и Москви, у Анкари и Техерану не расправља само о тренутној ратној ситуацији, већ да се увелико говори и о сценарију у Сирији после рушења, повлачења или бекства Асада, те да много тога остаје непознато: „Миран прелазак ка сиријској демократији тренутно делује нереално. Чак и ако се Асад повуче, конфликт неће бити решен. Уколико Асад падне, разлога за страх од губитка моћи и утицаја нема само његова родбина. Техеран ће свим средствима настојати да спречи губитак свог главног партнера у региону. И Москва се бори за очување утицаја у Дамаску и директног приступа ратне морнарице Средоземљу.“

Сиријска трагедија је тек почела

Са друге стране Запад не жели да буде увучен у војни конфликт, који би на крају пре могао да личи на југословенски грађански рат него на „арапско пролеће“. Војне интервенције на Балкану, у Авганистану и Ираку нису измориле само САД. Влада скептичност: војни циљ сиријских побуњеника се зове Дамаск, али који су њихови политички циљеви, колики је утицај исламског крила и да ли сиријски либерали говоре само на конференцијама за штампу у иностранству или и у освојеним областима имају шта да кажу? Многе главе се нагињу над сиријском шаховском таблом, али следеће потезе је тешко предвидети. Шта ће бити после Асада? У најбољем случају ће Турска и Иран направити план чији ће централни задатак бити заштита сиријског цивилног становништва, који би подржали и Вашингтон и Москва. У најгорем случају земља ће се поделити на етничке, религиозне и политичке групе и настаће хаос. Све већи број избеглица показује да људи тамо више рачунају на други сценарио. Сиријска трагедија је тек почела.“

Штутгартер нахрихтен:

„Побуњеници, као и сиријски режим реалну ситуацију често прикривају својим истинама, које следе само један циљ: добити међународну подршку. Заслуга је плавих шлемова што се сазнало да је наводни циљани напад на цивилисте у Тремсеху, од стране владиних снага, у ствари био напад на војне дезертере и побуњенике. Министар спољних послова Гидо Вестервеле би извештаје посматрача - за чији се ангажман и сам залагао – убудуће прво требало да прочита, пре него што гласно захтева да Уједињене нације Асаду морају да покажу границе.“

Бадише нојесте нахрихтен:

Путин и "компанија" се кладе на погрешног коња

„Асадова ера у Сирији се ближи крају: борбе између побуњеника и владиних трупа се све више примичу центру Дамаска. Од бомбашког напада на министра одбране Асадовог режима ситуација у сиријској престоници се драматично заоштрила. Гласина да ће Асад напустити земљу уколико му се омогући „частан опроштај“, брзо је демантована. Хосни Мубарак, некада тако моћан човек на Нилу, пропустио је добру прилику да оде у егзил. Његова неспособност да препозна прави тренутак није га коштала само функције, већ и слободе. Из Мубаракове судбине Асад би требало да извуче поуку. Али ни Асада не краси смисао за реалност. Ипак, он је већ многе чланове фамилије и сигурно и извесне суме америчких долара склонио из земље. И док се Русија и Кина улажући вето у Уједињеним нацијама и даље одлучно противе оштрим санкцијама, побуњеници су узели ствар у своје руке. Подршком Асаду, Москва и Пекинг се кладе на “погрешног коња”. Уместо да заједно са опозицијом граде будућност у Сирији, Путин и компанија остају верни човеку, којем и сопствени војници окрећу леђа. У врућем арапском лету карте ће у региону поново да се промешају. Да ли ће у сиријској борби за власт на крају победити слобода или ће на чело државе доћи неки нови Асад, показаће будућност.“

Приредио: Борис Рабреновић

Одг. уредница: Ивана Ивановић

(Дојче веле)